

Söndag kväll.

Kära Hagar,

här ett P.S. till snacket om att jag blev "omhändertagen" av Jeanna. När jag jobbade som hushållshjälp i Frenninge hos läraren och hans sjukliga syster var jag riktigt lycklig, för båda var mycket vänliga och förstående, de kallade mig inte ens för "du" utan hon sade "Charlotta" och han sa faktiskt "Ni". Jag sa "Ni" till båda. Jag lärde bl.a. lite bättre uttal än vår dialekt, och vi hjälptes åt med hushållet men sedan fick jag laga maten mestadels för jag hade ju stor lust för sådant och vi hade god mat.

Så kom Jeanna på besök, olyckligtvis när lärarsystemen (ogift) var på sjukhuset några dagar för behandlingar. Sedan skrev J. ett skarpt brev att jag förstörde mitt rykte genom att "bo hos en ensam unkarl" och att om jag genast slutade och förberedde mig under några månader så skulle hon försöka få mig in på Husqvarna som sin efterträdare.

Vi köpte en begagnad skrivmaskin, Jeanna gav mig ett häfte om stenografi, så jobbade jag hemma hos föräldrarna mycket intensivt och reste så till Malmö för att hos Hermods Handelsinstitut få BETYG i stenografi och maskinskrivning. De gav mig högsta betyg i snabb maskinskrivning och ett skapligt betyg i stenografi.

Så tog J. mig med till firman och jag visade mina papper, fick platsen "på prov en månad." Under tiden fick jag bo i J:s lägenhet d.v.s. sova på soffan i vardagsrummet, jag betalade för maten men inget för boendet.

Efter en månad frågade chefen mig vilka löneanspråk jag hade, och jag sa trovande "125 kronor i månaden om det inte är för mycket." Glad och häpen blev jag när den sure karlen sa: "Det var roligt att frökeär så anspråkslös, vi säger väl 150."

Så sa Jeanna att nu fick jag skaffa mig rum, d.v.s. hon gick själv och avtalade om "inneboende" hos en ensam käring, en rätt obehaglig tant, jag trivdes inte med henne för jag studerade ju alla kvällar och hon ville prata. Så jag skaffade själv ett annat rum.

Jag tycker inte att Jeanna har haft allt för mycket besvär med sin lillasyster, jag gick ju ofta och hälsade på, passade sedan ibland baby Tora någon kväll när föräldrarna ville gå bort, och ibland hjälptes Cai och jag med att lösa korsord (vi var alltid goda vänner).

Jag vill också nämna att när jag sa upp mig i Frenninge så sa lärarens syster: "Jag tycker det är synd att Charlotte flyttar från oss för jag skulle gärna vilja slippa ansvaret för Hennings hushåll och han har sagt mig att han tycker om Charlotte och vill att ni ska gifta er om ett år när Charlotta blir 18 år. Han är visserligen mycket äldre men snäll och skötsam och jag tror att det skulle kunna gå bra." Jag blev helt paff och sa förstås att jag inte alls var kär i hennes bror och att jag ville flytta till stan.

Men ganska många år efteråt kom ett brev till mig på Husqvarna där läraren skrev att han inte kunde glömma mig och han ville så gärna träffa mig igen och han ville helst att jag gifte mig med honom, han skrev t.o.m. "Jag drömmer om att få en liten dotter med Er." Så karlen gifte sig förmodligen aldrig, jag svarade givetvis per brev att jag skulle gifta mig med en som jag träffat i Malmö och att det alltså inte var någon mening att vi träffades, men att jag tackade för frieriet. Jag vet inte alls något om hans liv eftersom jag aldrig sökte få reda på något.

Javisst var det bussigt av Jeanna att söka ett bra jobb åt mig, och hade hon inte senare blivit så lömsk och avundsjuk hade vi ju kunnat trivas ihop hela livet. Men vi är Mycket Olika !.

Kanske får Du tillfälle att (med sällskap) komma in på en kaffe hos mig till hösten. Jag orkar numera inte ställa till med mat för gäster, det blir alltid bara kaffe. Hej igen, kära vän Hagar.

vänd!

Ang. Mor och Victor så visste jag aldrig att han inte var min "riktiga" bror" förrän kompisar talade om det. Jag vet emellertid att han skrevs in som "Fader okänd", trots att det ju var bekant för åtskilliga att "Ljusets Bonde" var fadern. Men på 1880-talet var det KVINNAN som blev utskämd om det var en gift man som var fadern, och jag har sedan tänkt att TROLIGEN betalade Nils Månsson någon summa till morföräldrarn för gossens uppfostran. Det är klart att det inträffade alltid var pir samt för min mor, men Victor blev väl mottagen vid sina besök hos oss. Han var f.ö. en gamska dryg och "överlägsen" person som ingalunda visade någon artighet mot min far ... det kan väl inte vara särskilt angenämt för far att ta emot denne herre? Victor blev inspektör i Sockerbolaget - en bra befattning, han var inte dum men som sagt rätt så mallig. Jeanna och jag reste till hans begravning, han blev inte så gammal. Jag var också en gång på besök hos honom och då var han artig mot mig men jag förstod att hans fru var en hysterisk person, hon försvann till sitt sovrum och när jag ville gå in och säga adjö till henne sa Victor "Låt henne vara, hon får ibland sådan här nervösa ryck."

JA; ~~W~~GENTLIGEN SKA MAN INTE ROTA I GAMLA MINDRE TREVLIGA MINNEN; OCH JAG HAR ALLTID (liksom far) undvikit att tala om min barndom och mina släktingar till människor i Höör och Malmö, för jag tycker man är en INDIVID och inte nödvändigtvis behöver redogöra för alla nyfikna käringar om sina personliga förhållanden eller minnen. Så jag har int det gammaldags "bonde-släktsinnet". Men min far står alltid för mig som en mycket rättskaffens, ganska olycklig och mycket hårt prövad människa, och hans ord "Varför gråter du, du har ju aldrig gjort mig någotsorg" är för alltid de vackraste jag någonson hört i mitt liv, ljuvligare än kärleksord från någon annan man, för de sades ur hjärtat på en gammal, sjuk och nära nog döende utsliten "småbrukare" som i all enkelhet kunde finna på en så fin tröst åt sin dotter.

Du finner också ibland på mycket vackra formuleringar, som när Du idag sa "Jag tackar Gud att Du finns", men Du är ju beläst och vet att uttrycka Dig, och naturligtvis stod min far mitt hjärta närmare, ibland undrar jag om han inte rentav betytt lika mycket för mig som Pelle ?? För det är ju i uppväxtåren som man, liksom valpar, "präglas" på någon och jag är förvisso fars tös ! Du är nog mera Din mors flicka ?

ju tid läsa brev.

Det var ett långt P S men Du har

Kram !

Malmö den 12 juli 1961.

Kära Hanna,

Egentligen skulle jag kanske sända detta brev till Din födelsedag, men då får Du så många uppmärksamheter att jag kommer lite i förväg: alltså ett riktigt gott nytt år, kära vän, med god hälsa och bättre väder än vanligt och inga större förtretligheter. Och död åt mullvadar, sorkar, flugor och alla otrevliga djur. Själv såg jag ~~enorm~~ en huggorm i söndags, den första under alla åren på Stjärnås, den var tjock och otäck, helsvart, jag slog ihjäl den med en spade. Såg den på samma ställe dagen innan, men trodde då den var en snok, eftersom zick-zack-bandet inte framträdde på den svarta huden. Men sedan studerade jag den genom glasögonen och den hade inga ljusa öronfläckar, och när den vidare reste huvudet och väste mot Kim, utan att retirera, så var det ju ingen tvekan att det var ett Satans barn, så det blev ingen nåd, och odjuret låg kvar väsende medan jag gick efter spaden. "Det var en ilsken satan" sa bonden som kommit tillstädes, och som jag visade ormen för säkerhets skull, man ska ju inte döda de snälla snokarna, som äter sork. Han intygade att det var en orm, han blev väldigt imponerad av att jag slog ihjäl honom, själv stod han och såg på ...

Pelle har haft semester, det var föga solsken men mycket blåst och något regn, alltså riktigt arbetsväder, och vi jobbade ute och inne dagligen, så nu är Stjärnås bra i ordning. Vi har varit där nästan tre veckor, med tre avbrott för besök i stan någon dag, då jag också avverkat korrespondensen. Det har varit skönt trots allt, för vi har det ju bra ordnat där, men naturligtvis hade man velat haft lite mer sol och värme.

Din trädgård är säkert lika sagolikt vacker som alltid, vad mullvaden beträffar så får du förlåta ugglan, för mullvaden går så djupt att hon nog inte kan ~~ändra~~ ta den, och boet ligger omkring 50--70 cm. djupt, alltså helt skyddat. Ugglan är nog bäst mot sorkar, vi har inga sådana i år, för första gången på hela tiden, däremot är där någon mullvad kvar, den borde ormen åtminstone kunna ha förtärt. Men ormen kom från grannens sädesåker, så den har väl inte bott hos oss.

Jag ser att Du varit med om diverse förströelser, och examensfesten var säkert trevlig, hoppas att Du också vänjer Dig vid tänderna, det lär vara så att med tiden blir man van. Ja, det är så tråkigt när de viktiga kroppsdelarna: tänder och ögon och hår, visar ålderstecken, men lyckligtvis finns ju hjälpmedel för det som något ersätter originalen, om än inte helt. Jag är rätt bekymrad för ögonen ibland, har ju slitit hårt på dem alla år, och blir nu hemskt trött och får ont i dem, synes försämrans rätt så raskt, så jag vågar inte läsa så mycket som jag skulle vilja.

Det var ju trevligt att familjen nu är välförsedd med barn, men mammorna har väl jobbigt nu sommartid, när det är så mycket att göra på landet. Hoppas Inger också får en son, så de kan slå sig till ro sedan. Jag tycker Rune är ett trevligt namn, påminner om runsten, alltså fornnordiskt, Rune och Boel hörs rätt så solitt, tycker jag.

Kim mår bra och är nu väldigt klok och lugn, han jagar inte mer kor, vilket han hade viss benägenhet för i början på Stjärnås, men vi badade honom efter varje sådan eskapad, och det botade honom ... Han är ännu inte inkallad för dressyr, och jag får svårt att släppa honom ifrån mig, han är nu så tillgiven.

I mitten av juni blev mor sjuk, Jeanna och jag reste hem i en hast, och hon kunde ju inte mera vara kvar hos Elof, så jag fick ordnat det så att hon har kommit in på Vollsjö nya ålderdomshem. Du må tro det är ett fint etablissement, och där är ändå bara 22 pensionärer i det stora huset. Förestånderskan verkar ängalik, och mor har ett tjusigt rum, med en egen rullstol. Hon kan nu inte gå eller ens resa sig i sängen, men med ringledning till hands och snäll personal så har hon det, som hon själv säger, så bra det någonsin är möjligt när man är nästan blind, nästan döv och föga rörlig. Jag har hälsat på henne två gånger och Jeanna var där en gång, och så har hon ju besök av vänner samt av sönerna. När jag var där senast, den 5 ds, så sa hon om personalen "jag visste inte att människor var så snälla", och det är gott att hon fått det så väl ordnat på gamla dagar. Hon verkar faktiskt lugnare och gladare nu än när hon var i sitt gamla hem, för att inte tala om hur Jeanna och jag känner det: vi har ju i årtal haft det som en tyngd över hjärtat att veta att vi borde resa hem oftare och hjälpa till där, men det var ju ett företag, och Du vet att Elof var chef på stället. Nu är det så enkelt att titta in till Mor, Pelle kör den vägen från eller till Stjärnås, och sedan kan man ju resa tåg: hemmet ligger två minuter från stationen. Om Du kommer dit ned någon gång, kanske Du tittar in till Mor? Alla möbler är nya och vackra, rummet är rymligt, där finns även en krukväxt, och man hjälper henne upp i en stol när hon ska äta. Där hade också varit nattvardsgång, och prästen har besökt henne ett par gånger. Ja, jag är så lycklig att det gick att ordna, och det gick mest tack vare socialnämndens ordförande, fru Karin Nilsson på Steneberg, som var hemskt hjälpsam och effektiv. Det var en beundransvärd kvinna, som jag är stor tack skyldig. Du känner henne förmodligen.

Nu har min hjälp semester, och affärerna syns inte vilja dö denna sommar utan jag har ständigt mycket att göra. På Stjärnås hade vi midsommarbesök av ett par vänner, det var mycket trevligt (bara en dag) och så har min systerdotter Tora varit där ett par dagar. Annars har vi gått och murvlat med våra sysslor i frid och ro. Du måste komma dit och se hur träden växt. Helst i juli, från mitten av augusti blir jag åter absorberad av affärer och besök av resande, och i september ska jag resa till Frankrike.

För övrigt så hoppas jag Du har ärende till stan någon gång, den är riktigt skaplig nu när så många är borta, och Du har kanske observerat vad man river och bygger i centrum: stan förnyar ansiktet. Nu river de på två ställen till i vår gata, och väck med rucklen, det är skönt.

Jag har tusen saker att prata med dig om men två ~~tydligt~~skrivna sidor får räcka idag, och sen är det Din tur att skriva. Jag har inte badat utomhus sedan vi var på Mallorca, vilket är förtretligt med tanke på att jag köpt en extra baddräkt i år ... Well, sommaren är ju inte slut än.

Välkommen alltså, personligen eller skriftligt,
och trevlig födelsedag!

Vännen

15.3.76

Kära Hanna,

detta är mitt nytryckta brevpapper. (Jag hade många firmabrevpapper med uppgiften om den franska firman, lät klippa av huvudet och trycka ny text, så sparade jag papperet. Det fanns 7.300 ex., så det räckte både till mina nya firmabrevpapper och 1000 privata)

Detta brevpapper har jag även använt till ett brev till själve Sven Stolpe, jag tror inte alls han tar illa upp, för författare tycker om att man beundrar dem. Jag tror innehållet tydligt uttrycker min uppfattning av artiklarnas värde: tack ska Du ha, och när jag fått svar och kunnat skaffa avtrycken sänder jag tillbaka urklippen. Skulle jag inte kunna skaffa avtrycken så kan jag skriva av texterna på maskin, men jag skulle vilja ha ganska många exemplar.

Idag fick jag nytt brev från Elof, mest om väder och djur, han skrev även att han reducerat sin tobaksförbrukning till 50 gram per 10 dagar, jag skrev nämligen "underligt att Du kan hålla Dig vid så god vigör och hälsa, för jag förmodar att Du mestadels ligger på rygg och läser och röker".

Jag ringde även syskonen i Malmö, Anders är sjuk fortfarande, Jeanna har nu också fått Victoria och hördes ganska så skral. Själv har jag bara min lilla luftrörskatarr, den lär inte gå över så länge luften är så råkall, men jag lever ju som vanligt utom det att jag pälsar på mig till mumie var gång jag går ut.

Idag kom åkaren med bil och lyftkransarm och hävde bort det slaktade trädets grenar och grövsta stockar. Både han och sågaren tog mycket hyfsat betalt och gjorde ett bra jobb. Jag har börjat räfsa gräsplanen, som ju är full av småkvistar och sågspån, tar lite i taget, det var faktiskt skojigt att första gången i år börja "arbeta i trädgården".

Igår var jag på lunch, bridge, supé och åter bridge - jag gick hem en timme och tog ut Snaffe och vilade huvudet. Men skojigt var det, i morgon ska jag ha tre damer här i samma ärende, på torsdag är det sista lektionen på kursen. Vi har lärt oss väldigt mycket och tycker alla det är intressant, jag har köpt flera böcker m.m. och pluggar bra. Man måste gymnasticera hjärnan med något och mina ögon blir rätt trötta av att läsa nu på senvintern.

Well, tack än en gång - det är strålande skrivet och tyvärr alldeles sant - och allt gott,

vännen

Charlotte

Bil. Kopie